

Moderaterna – den nya mittpunkten i svensk politik

För ett år sedan vann vi valet. Efter åtta år med ett svagt vänsterstyre helt utan riktning, fick Sverige en borgerlig regering som samlar en majoritet i riksdagen.

Men vi vann inte bara nationellt, utan också i många kommuner och regioner. Med gemensamma krafter tog vi över för att få ordning på Sverige.

Nu är det vårt ansvar – bokstavligt talat vi som har samlats här i Umeå – att lotsa och leda landet genom en mörk tid. Vi gör med energi och med engagemang, men också med stort allvar. Inte i modern tid har Sverige stått inför så många och så stora kriser som idag.

Vi har tillsammans fått väljarnas mandat att lösa problemen och sätta Sverige på ny kurs. Det förtroendet ska vi alla vara stolta över.

Men om vi lyfter blicken och ser på den politiska utvecklingen, så har vi skäl att vara stolta över en sak till: Vi har vunnit vår tid.

Vårt parti har vunnit kampen om vår tids riktigt stora frågor.

Vi har vunnit striden om Nato.

Det är nästan på dagen 20 år sedan vi sade ja till Nato på partistämman i Stockholm. Hade vi och Liberalerna fått bestämma så hade Sverige blivit medlem redan 2004, tillsammans med de tre baltiska staterna.

Då mötte vi hårt motstånd. Nu vill sex av åtta partier – från Socialdemokraterna till Sverigedemokraterna – vara med. Vi tog striden – och vi vann den!

Vi har vunnit kampen om kriminalpolitiken.

För mer än 30 år sedan sa den moderata justitieministern Gun Hellsvik att brottsligheten ytterst handlar om normer och värderingar. Och när hon avskaffade halvtidsfrigivningen var det ett första steg i en helt annan riktning än den som gällt sedan 70-talet.

Nu ser vi till att rättsstaten står på alla laglydiga medborgares sida. Fokus på brottsoffret, inte på gärningsmannen. Svenska folket har tröttnat på bortförklaringar till varför Sverige har blivit ett gansterparadis. Men nu lägger vi om politiken. Vi tog striden – och vi vann den!

Vi har vunnit kampen för det europeiska samarbetet.

Gösta Bohman sa att Sverige hör hemma i det fria Europa. Då var det som att svära i kyrkan. Sen tog Carl Bildts regering oss in i EU och nästan 30 år senare kunde jag och Sverige som ordförandeland slutföra både EU:s stora klimatpaket och den första delen av migrationsöverenskommelsen. Det var historiskt.

Ingen gillar allt som EU gör, men nu är alla riksdagspartier för det svenska EU-medlemskapet. Vi tog striden – och vi vann den!

Vi har vunnit kampen för kärnkraften.

Flera decennier efter folkomröstningen har kärnkraften kommit tillbaka – men inte som en fråga för avveckling, utan som en fråga för utveckling.

En klar majoritet av svenska folket vill ha kvar kärnkraften och allt fler vill bygga ny. I Ringhals tas nu konkreta steg för nya reaktorer.

Jag trodde som ni vet att Socialdemokraterna en dag skulle ändra sig om Nato, även om den dåvarande försvarsministern Peter Hultqvist sa att en sån spådom var ren desinformation. Jag tror att vi till slut får med oss Socialdemokraterna – även på kärnkraften. Vi tog striden – och vi vann den!

Vi har vunnit kampen mot orimligt höga skatter.

På 80-talet fick Ulf Adelsohn kritik när han sa det helt självklara: I ett av världens rikaste länder borde man kunna leva på sin egen lön, även när skatten är betald. Då var han revolutionär. Idag tycker de flesta som vi.

Sverige har nu det lägsta skattetrycket sedan 1975. När till och med socialdemokrater vill sänka inkomstskatten för vanliga löntagare, då har det hänt något stort. Men det var vi som tog striden – och vi vann den!

Och så har vi vunnit kampen om svensk utrikespolitik.

Det fanns alltså en tid när neutraliteten var statsreligion. När den socialdemokratiska regeringen inte ens vågade stå upp för Baltikum's frihet. Nu står vi tvärtom enade bakom Gunnar Hökmark varje måndag på Norrmalmstorg. Ofta från höger till vänster. Alltid för Ukraina mot Ryssland.

Vi samlade nästan hela riksdagen till att ge svenska pengar och svenska vapen till Ukraina. Först sa de att det var omöjligt, sen blev det nödvändigt. Mina vänner: Vi tog striden – och vi vann den!

Att vara vänster var länge det normala i Sverige. Så är det inte längre. Nu blåser tvärtom högervindar och Moderaterna är största parti bland väljare under 30.

Det har alltså skett en rejäl förskjutning bland morgondagens väljare. Framtiden tillhör oss: Moderaterna är den nya mittpunkten i svensk politik.

Ärligt talat, det beror nog inte på att alla har läst vårt senaste idéprogram. Men ni som ännu inte har gjort det, borde verkligen göra det.

Nej, det beror på att många upplever att vi säger som det är och menar det vi säger. Och att vi har svar på de frågor som människor nu ställer.

Allt fler vill ha ordning och reda i ett Sverige som de känner har tappat kontrollen på viktiga områden. De gav oss mandatet att ställa saker till rätta:

Minska invandringen – så vi klarar integrationen. Trygga elförsörjningen – så vi klarar klimatomställningen. Besegra de kriminella gängen. Värna Sveriges och svenskars säkerhet.

Vi som sitter här, vi vet att stat och kommun inte kan göra allt. Men kärnuppgifter måste skötas väl. Inga drömmar om ett paradiset – men fullt rimliga krav att ställa. Där är väljarna. Och där är Moderaterna.

Vi är de vuxna i rummet i svensk politik. Vi polariserar inte. Vi kan prata med alla.

Vi är samlingspartiet som formar majoritet för nödvändiga förändringar.

Vi underskattar inte Sveriges problem och vi förstår att de kommer ta tid att lösa. Därför är vi både otåliga och uthålliga.

Jag har varit med under en del av den här resan. Och jag är stolt över vad Moderaterna har gjort och vad vi har blivit. Från generationerna före oss, via oss här inne idag, till dem som en dag ska ta över. Och jag uppskattar att få fortsätta den resan tillsammans med er.

För ett år sedan påbörjade vi ett historiskt paradigmskifte i svensk politik.

Vi är fyra samarbetspartier som delar en realistisk insikt om vilka problem Sverige har och vilka reformer som behövs för att lösa dem.

Tillsammans tar vi ansvar för Sverige och gör det som är rätt – inte det som är lätt.

Ska man göra svåra saker måste man vara utrustad med både beslutsamhet, ödmjukhet och kunnskap. Det gäller oss alla i vardagen och det gäller även i politiken. Kunskap är en lätt börda att bära.

Den här regeringen har två kvalificerade jurister som leder paradigmskiftet inom migrations- och kriminalpolitiken – Maria Malmer Stenergard och Gunnar Strömmer!

Den här regeringen har en forskarutbildad finansminister som leder arbetet för lägre inflation, mer företagande och mindre bidragsberoende – Elisabeth Svantesson!

Och den här regeringen har en disputerad kustjägare som försvarsminister – Pål Jonson!

Vi är 13 moderata statsråd som samarbetar bra med våra kollegor i regeringen. Och jag är stolt över att leda ett så bra lag.

Men det handlar inte bara om dem eller om mig. Utan om oss, och om landets kommuner och regioner.

Som i Halland som under vårt ledarskap, tillsammans med Stockholm, i många år har varit regionen med kortast värdköer. Tack Mikaela Waltersson!

Och den genomsnittliga kommunalskatten har ökat de senaste 20 åren – men inte i Österåker. För där har Moderaterna lett den till Sveriges lägsta. Tack Michaela Fletcher!

Under Moderaternas ledarskap har Östra Göinge klättrat 202 placeringar på listan över Sveriges bästa företagsklimat. Tack Patric Åberg!

I Trollhättan har Moderaterna tagit över efter 106 år. Tack, Peter Eriksson! Och i Botkyrka har nu Stina Lundgren styrt upp efter ABF-skandalen.

Mariestad är inte bara bra på vätgas, utan också på att få arbetslösa i jobb. Tack, Johan Abrahamsson!

Av Sveriges 290 kommuner finns det bara en som ligger över snittet i Bäst att leva-undersökningens alla kategorier. "Är Karlskoga den enda felfria kommunen", frågade tidningen Fokus som gör listan. Och jag svarar – fråga Tony Ring!

Jag nämner bara några av er och jag vet att det inte är rättvist. Men ni är för många! Ni leder era lag, och ni vet att ledaren aldrig får skymma spelarna. Laget före jaget. Tack för allt ni gör!

Vi har alltså mycket att vara stolta över. Men kom ihåg en sak: vi är aldrig bättre än de problem vi löser just nu. Alltid blicken vänd framåt. Lär av historien, men fokusera på framtiden.

De kommande åren har vi fyra riktigt stora uppgifter framför oss.

För det första: Vi ska ta Sverige igenom det svåra ekonomiska läget.

Vi vet hur illa det går när hög inflation, stigande räntor och låg tillväxt biter sig fast. För Sverige har varit där förut, och min regering kommer inte upprepa misstagen från 70- och 80-talen.

En del tycker att det svaret är för trist. De vill satsa sig ur krisen, som det heter. Låna mer, spendera mer, ösa på och hoppas att inflationen sjunker ändå.

Till dem säger jag: Glöm det. Det blir inga experiment. Och om det är tråkigt med ordning och reda i statsfinanserna, så är vi gärna ansvarstagande tråkmånsar!

Men vi lämnar inte välfärden och hushållen i sticket. Tvärtom. Vår enskilt största satsning är på välfärden. Samtidigt som vi sänker skatten för löntagare och pensionärer. Vi gör det som är viktigt och vi gör det som är riktigt.

För det andra: Vi stärker den inre och yttre säkerheten. Det fasansfulla terrordådet i Bryssel är ännu en påminnelse om hur sårbart Sverige är i en tid av krig, extremism och påverkansoperationer.

Vi för Sverige in i Nato och vi rustar upp det svenska försvaret. Nästa års försvarsbudget är dubbelt så stor som den för 2020. Dubbelt så stor.

Medan vi inväntar de sista två ratificeringarna, så tar vi oss steg för steg in i Natos vardagsarbete.

Förra veckan – på Gotland – träffade jag mina kollegor från alla nordiska och baltiska länderna plus Storbritannien och Nederländerna. Nästa vecka slutförhandlar vi det stora försvarsavtalet med USA. Samtidigt drar vi slutsatser av allt som Finland nu gör inne i Nato.

Fler unga ska också vara med – vi bygger ut värnplikten och vi återinför civilplikten. Vi förbereder alla myndigheter på vad Nato-medlemskapet innebär.

Och mitt budskap är detsamma oavsett om jag pratar med Joe Biden, Rishi Sunak, Kaja Kallas eller Emmanuel Macron: Sverige vill inte bara HA Natos skydd – Sverige vill äntligen vara med och bidra till hela alliansens säkerhet.

För det tredje: Vi ska klara klimatomställningen och säkra den svenska elförsörjningen efter många års misskötsel.

Vi har redan kommit långt. Det glöms ibland bort när en del vill klä Sverige i säck och aska. Vi har redan bytt ut oljepannor och kolkraft mot värmepumpar och kärnkraft.

Därför har Sverige tillsammans med Portugal EU:s lägsta utsläpp per capita. Vi har redan plockat de lågt hängande frukterna. Jämför bara med Tyskland där de öppnar kolkraftverk – och två tredjedelar av husen värms med olja och fossil gas.

Nu ska vi fortsätta mot nettonollutsläpp 2045. Och vi har unika förutsättningar att vara ledande i det globala racet mot fossilfrihet.

Vi har skogen och malmen och vi kan utveckla den rena energi som gör omställningen möjlig. Vi har kunskapen och företagen för att gå från ord till handling.

Låt mig understryka en sak: Den gröna omställningen är inte röd. Den är blå. Det handlar om EU, så att 450 miljoner människor ställer om samtidigt. Det handlar om att säkra svensk konkurrenskraft och svenska jobb även i framtiden. Det handlar om att påskynda

elektrifieringen med hjälp av all fossilfri energi. Bara vi kan samla Sverige bakom sol, vind, vatten – och ny kärnkraft. Det här är grön höger på riktigt.

För det fjärde: Det är hög tid att bygga ihop Sverige efter decennier av aningslös invandringspolitik och misslyckad integration, som har lagt grunden till en våldsvåg utan motstycke i västvärlden.

Hur vi lyckas med den historiska uppgiften kommer att definiera vilket sorts land Sverige är om fem, tio och 20 år. Det är alltså inte bara en ödesfråga, det är en existentiell fråga. Sverige får helt enkelt inte misslyckas.

Men låt oss också vara ödmjuka inför uppgiftens storlek. Problem som har byggts upp under decennier kommer ta tid att lösa.

Allt börjar med att erkänna att frågorna hänger ihop – migrationen, integrationen och brottsbekämpningen. Det går inte att lösa ett problem, men strunta i de två andra. Vi behöver en offensiv kriminalpolitik för att lyckas med integrationen. Och en offensiv integration för att bekämpa gängen.

Och det börjar med invandringen. Sverige måste ner till en europeisk miniminivå. Annars klarar vi aldrig integrationen av dem som redan har kommit.

Här ser vi redan resultatet av våra fyra partiers samarbete. I andra delar av Europa ökar nu invandringen med 30, 40 och 50 procent och det börjar likna hösten 2015. I Sverige minskar den tvärtom – hittills med 25 procent jämfört med förra året.

Parallellt med att Sverige får ordning på invandringen måste vi på allvar ta itu med integrationen. Återupprätta samhällskontraktet och stärka gemenskapen mellan alla oss som har rätt att vara här.

Den dåliga integrationen präglar snart alla områden: kriminaliteten, skolan, socialtjänsten, arbetslösheten, trångboddheten, barnfattigdomen, folkhälsan, jämlikheten och jämställdheten.

Det finns också ljusglimtar, och låt oss ta fasta på dem. Arbetslösheten bland dem födda utanför Europa har minskat. Det är glädjande. Men arbetslöshet på över 15 procent kan ändå ingen vara nöjd med.

Jag vet att många nu misströstar. För det som Sverige har gjort hittills fungerar inte. Många har i decennier pratat om att förbättra integrationen, utan att göra någonting åt de grundläggande problemen. God vilja är bra – men räcker inte. Nu är vi i ett läge där barn mördar och mördas.

Framgångsrik politik måste stå på två ben: både krav och möjligheter. Vi måste ställa betydligt tuffare krav på dem som har kommit till Sverige. Sätta tydliga gränser. Ge konsekvenser. Men också se till att de barn som växer upp i Sveriges stora

utanförskapsområden får mycket bättre möjligheter att lyckas. Sverige ska vara ett land med möjligheter för alla.

Jag vet inte hur många som kommer ihåg, men 2008 fick Elisabeth Svantesson, Tobias Billström och jag uppdraget att ta fram den politik som skulle kunna bryta utanförskap och segregation. Redan då var problemen uppenbara.

”Rättigheter och skyldigheter går inte i takt i Sverige”, skrev vi. Och vi efterlyste en stramare arbetslinje, ett uppvärderat medborgarskap och tydlighet om vilka grundläggande svenska värderingar som måste respekteras om man alls ska kunna leva här.

Men tiden var inte mogen, inte ens i vårt eget parti. Men nu är det hög tid att förverkliga denna kravfyllda integration.

Under mandatperioden kommer vi genomföra en stor bidragsreform. Det blir ett bidragstak så att det alltid lönar sig bättre att jobba än att leva på bidrag. Aktivitetskrav på den som tar emot socialbidrag och en successiv kvalificering in till den svenska välfärden.

Och vi kommer riva sekretessen mellan myndigheter så de kan bekämpa fusk, välfärdsbrott och den organiserade ekonomiska brottslighet som göder gängen. Hela samhället måste med en röst säga att i Sverige är det jobb som leder till välfärd.

Det här är vårt tids stora strukturreformer. Det är arbetslinjen 2.0.

Och den måste gälla både män och kvinnor. För det bryter mot hela idén om jämställdhet när utrikes födda kvinnor fastnar i beroende och utanförskap. Därför är det dags att fasa ut flerbarnstillägget.

Det har blivit ett hinder mot självständighet. Staten ska inte uppmuntra familjer att skaffa fler barn än man klarar av att uppfostra och försörja. Det är inte bra för barnen. Det är inte bra för kvinnorna, och det är inte bra för samhället.

Det är också dags att ge medborgarskapet ett helt nytt värde. I Sverige har kravlösheten varit nästan total. Vi har delat ut medborgarskap till människor som begår brott och som har ljugit eller mutat sig till det. Till människor som inte alls vill bli del av vårt samhälle, utan som bara vill ha ett svenskt pass.

Länge var det dessutom möjligt att systematiskt tappa bort sitt pass och enkelt skaffa ett nytt.

Men medborgarskapet är mycket mer än en resehandling. Medborgarskap är att skriva under ett högtidligt samhällskontrakt med landets alla rättigheter och alla skyldigheter. Medborgarskap är att vilja bli ett ”vi” med landet Sverige – genom språk och samhällskunskap, jobb och försörjning och genom att respektera svenska lagar och grundläggande värderingar.

Gillar man inte det vi står för och vill man inte ytterst försvara vår demokrati och vårt sätt att leva, då ska man helt enkelt inte bli medborgare i Sverige. Jag tror att de allra flesta håller med oss om det här. Vi svenskar står stolt upp för våra värderingar, och vi tänker inte kompromissa om frihet, jämställdhet eller barns rättigheter.

Den senaste tiden har vi på nytt påmint om de djupa värderingsklyftor som numera finns i vårt land. Grotteska scener där människor har "firat" Hamas terrorangrepp på civila med dans och fyrverkerier. De borde skämmas.

I en demokrati är det helt legitimt att ha olika uppfattningar – även om konflikterna i Mellanöstern. Men hat och hot mot judar ska fördömas och stoppas. Judar ska kunna leva tryggt och säkert i Sverige.

När jag besökte judiska församlingen i Malmö förra veckan så träffade jag oroliga föräldrar. Mitt – vårt – budskap är tydligt: den antisemitism som skrämmer judiska barn i Sverige, kommer vi systematiskt bekämpa.

Allt det här är viktigt, men det räcker ändå inte. Ingen integrationsuppgift är viktigare än att de barn som växer upp i Sveriges många utanförskapsområden lyckas i livet. Vi måste bryta det sociala arvet.

För det är inte främst första generationens invandrare som rekryteras in i gängen. Det är barn födda här i Sverige. Det är inte bara första generationens invandrare som börjar skolan utan att tala ordentlig svenska. Det är barn födda här i Sverige. Var femte fjärdeklassare kan knappt läsa. Det är en katastrofal utveckling.

Jag har sagt det många gånger förut, och säger det igen: Samhället måste gripa in mycket tidigare och mycket tydligare. Inom kriminalpolitiken. Inom socialpolitiken. Och inom skolpolitiken. Vi kan inte vänta tills 12-åringar blir funktionella analfabeter eller i värsta fall barnsoldater. Det är alldeles för sent.

Nu lägger vi om politiken på bred front.

Det blir hembesök inom BVC och handfast föräldrautbildning. Obligatorisk tidig språkscreening. Riktiga skolböcker och lovskola. Krav på disciplin, ordning och reda. En helt ny socialtjänstlag. Borttagen sekretess mellan skola, polis och socialtjänst.

Allt fler inser att svenska språket är helt avgörande. I vårt land ska inte svenska vara ett främmande språk.

Därför har vi länge velat ha språkförskola för alla treåringar som inte klarar svenskan. Men jag tycker vi borde gå längre och överväga obligatorisk förskola – precis som i Danmark – för familjer i utsatta områden som inte talar svenska hemma. För om inte föräldrarna kan ge barnen vårt språk, så behöver någon annan göra det.

Här finns viktiga lärdomar från svensk socialpolitik för länge sen. Den var ambitiös, den var närgången, den var tydlig, den ställde krav – och alla gillade inte det.

Men den syftade till att nästa generation skulle få bättre möjligheter att lyckas än deras föräldrar hade fått.

Allt var inte bra. Och det begicks misstag. Men vi byggde ett land som gav miljoner barn en egen chans till klassresa. Vi byggde ett av världens rikaste och mest jämlika och jämställda välfärdssamhällen, där man både ville och vågade klä sig i gult och blått. ---

Min enkla poäng är att vi kan göra det igen. Jag är övertygad om att det finns ett stort stöd hos svenska folket för att nu bygga ihop landet. Och det är vi måste göra jobbet.

Mina vänner, uppgiften vi har framför oss är stor och den är svår – men den är inte omöjlig. Man får sällan göra svåra saker under lätta omständigheter. Men hoppfullheten kan spira i Sverige. Om vi gör rätt saker, om vi visar att det steg för steg går att springa ett maratonlopp.

Och den rollen är vår i svensk politik. Partiet som kan samla och partiet som vill ena. Vi som är både realister och optimister. Vi som är den nya mittpunkten i svensk politik. Vi är partiet som kan få något gjort.

Alla kommer inte tacka oss – nu.

Det gjorde de inte heller när vi ville gå med i EU och i Nato. Inte när vi ville sänka världens högsta skatter eller behålla kärnkraften. Inte när vi ville skärpa straffen. Eller när vi var först med att stå på Ukrainas sida.

Vi har idéerna, vi har de konkreta reformerna och vi kan det politiska hantverket. Vi har visat det gång på gång.

Låt oss nu visa det en gång till!